Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26281
Copyright: Admont, Benediktinerstift

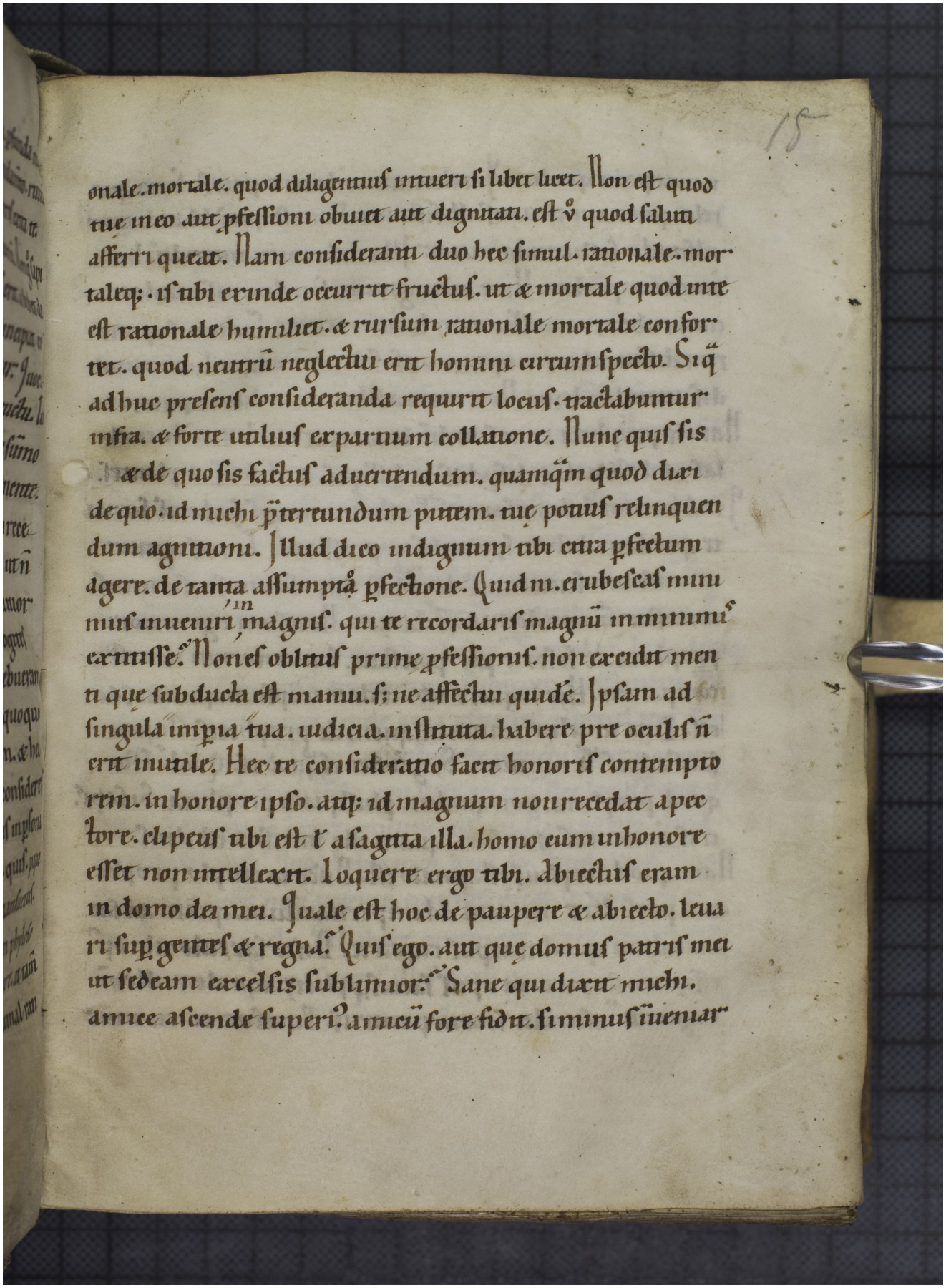

15

onale. mortale. quod diligentius intueri si libet licet. Non est quod
tue in eo aut pfessioni obuiet aut dignitati. est ꝟ quod salutis
afferri queat. Nam consideranti duo hec simul. rationale. mor-
taleq; · is tibi exinde occurrit fructus. ut & mortale quod inte
est rationale humiliet. & rursum rationale mortale confor-
tet. quod neutrũ neglectui erit hominis eirumspecto. Siq̃
adhuc presens consideranda requirit locus. tractabuntur
infra. & forte utilius expartium collatione. Nunc quis sis
& de quo sis factus aduertendum. quamq̃m quod dixi
de quo. id michi p̃terundum putem. tue potius relinquen
dum agnitioni. Illud dico indignum tibi extra pfectum
agere. de tanta assumpta pfectione. Quid in. erubescas minu
mus inuenuri in magnis. qui te recordaris magnũ in minimis
exstitisse? Non es oblitus prime pfessionis. non excidit men
ti que subducta est manu. si; ne affectui quidẹ. Ipsam ad
singula impia tua. iudicia. instituta. habere pre oculis ñ
erit inutile. Hec te consideratio facit honoris contempto
rem. in honore ipso. atq; id magnum non recedat a pec
tore. clipeus tibi est t a sagitta illa. homo cum in honore
esset non intellexit. Loquere ergo tibi. abiectus eram
in domo dei mei. Quale est hoc de paupere & abiecto. leua
ri sup gentes & regna? Quis ego. aut que domus patris mei
ut sedeam excelsis sublimior? Sane qui dixit michi.
amice ascende superius? amicũ fore fidit. si minus inueniar